



NYT OM MILJØ & UDVIKLING

April 2013 • Nr.86

92-gruppen – Forum for Bæredygtig Udvikling er et samarbejde mellem 23 danske miljø- og udviklingsorganisationer. 92-gruppen arbejder for fremme af en bæredygtig udvikling i verden.



© CARE

Indhold

Danmarks prioriteter for de nye globale udviklingsmål	2	Seksuelle rettigheder igen knasten i FN-forhandlinger.....	9
Globale rettigheder til bæredygtig udvikling gælder også for Danmark.....	3	Klima-fronterne trækkes op	10
Et værdigt liv til alle – EU udspil om nye globale udviklingsmål.....	4	EU vender det blinde øje til i debatten om biobrændstof.	11
Oprindelige folks stemmer i post-2015 processen	5	Dansk klimafinansiering negligerer civilsamfundet.....	12
Post 2015 panel sætter fokus på bæredygtig udvikling for alle	6	Regeringen blåstempler Verdensbankens nye privatiseringstogt.....	12
Globale partnerskaber og post-2015	7	Arrangementer	14
Danmarks grønne bistandsstrategi	7		
CAP is still crap: EU's folkevalgte tog ikke ansvar for verdens fattige.....	8		

Danmarks prioriteter for de nye globale udviklingsmål

Af Christian Friis Bach, Udviklingsminister

Opgaven med at udvikle nye udviklingsmål efter 2015 er i fuld gang. I det arbejde skal en række ting lykkes: Det vigtigste er at fortsætte indsatsen fra 2015-målene men samtidig hæve ambitionerne.

Vi skal "nå til nul", som det udtrykkes. Vi skal samles om den historiske vision, det vil være, helt at afskaffe den ekstreme fattigdom og sult. Det kan godt lade sig gøre. De nye udviklingsmål skal samtidig, i langt højere grad end 2015-målene, bygge på de internationale menneskerettigheder.

"Vi skal samles om den historiske vision, det vil være, helt at afskaffe den ekstreme fattigdom og sult. Det kan godt lade sig gøre."

De skal sikre alle borgere i verden retten til mad, retten til grundskole og retten til basale sundhedsydelser. Det vil være en tilgang, der baserer sig på menneskerettighederne, helt som i den nye danske udviklingsstrategi, Retten til et bedre liv.

Manglen på rent vand, den globale opvarmning og nedslidningen af naturgrundlaget kan underminere muligheden for at bekæmpe fattigdommen. Derfor skal vi have klare og ambitiøse mål, når det gælder rent vand, bevarelse af verdens biodiversitet og udviklingen af en bæredygtig energi-

forsyning for alle mennesker. De mål skal samtidig sikre kontante krav til både rige og fattige lande. 2015-målene og ideen om bæredygtigheds-mål skal smelte sammen til et sæt af globale mål.

Derfor skal skabelsen af bæredygtig økonomisk vækst også integreres. Det kan ske gennem et mål for jobs. Beskæftigelse især for unge er en afgørende udfordring for stort set alle verdens lande. Der skal i løbet af de næste 15 år skabes omkring 600 millioner nye arbejdspladser i verden, især i Asien og Afrika, for at følge med befolkningsudviklingen.

"Derfor skal skabelsen af bæredygtig økonomisk vækst også integreres. Det kan ske gennem et mål for jobs."

Endelig er det blevet slået fast med kynisk klarhed gennem utallige konflikter og senest med konflikterne i Somalia, Syrien og Sudan/Sydsudan, at det er umuligt at skabe udvikling uden sikkerhed. Og det er umuligt at skabe sikkerhed uden udvikling. Derfor skal der også sættes klare mål for skabelse af fred og sikkerhed. Her kan hentes inspiration i de freds- og statsopbygningsmål, der er en del af den såkaldte New Deal indgået med verdens skrøbelige lande.

Globale rettigheder til bæredygtig udvikling gælder også for Danmark

Af Troels Dam Christensen, koordinator, 92-gruppen

Det er godt, at Danmark arbejder på ambitiøse nye globale udviklingsmål, der skal sammentænke udvikling og bæredygtighed, som beskrevet af udviklingsministeren i dette nyhedsbrev. Som verden ser ud i dag, er det en helt nødvendig forudsætning for en bæredygtig fremtid, at udvikling og miljø i langt højere grad sammentænkes.

Det er også godt, at Danmark arbejder for, at de nye globale mål for bæredygtig udvikling skal gælde for alle lande. Det er nemlig en af de afgørende svagheder ved de nuværende 2015 mål, at de kun i begrænset omfang har formået at gøre også de rige lande ansvarlige for at skabe bæredygtig udvikling. Ligeledes må man applaudere udviklingsministerens fokus på, at de nye mål skal bygge på menneskerettighederne og en rettighedsbaseret tilgang.

“Danmark og andre rige lande må anerkende deres ansvar og reelt gøre noget ved deres eget globale fodaftryk.”

Men hvis man tager alle disse hensyn alvorligt, har det nogle konsekvenser for den udvikling og de politikker, vi vælger i Danmark.

En rettighedsbaseret tilgang betyder blandt andet, at alle mennesker som udgangspunkt må have ret til samme økologiske råderum. Sådan er det ikke i dag, hvor vi i den rige del af verden forbruger og forurener mere, end der er plads til set i globalt perspektiv.

“Danmark må arbejde for, at dette ansvar reflekteres tydeligt i de globale forhandlinger frem mod de nye udviklingsmål.”

Det er derfor klimaproblemet ikke lige sådan lader sig forhandle væk. Der er nemlig store interesser på spil, om hvem der skal have lov at forurene hvor meget for at sikre deres udvikling. Og konflikten om klimaet vil efter al sandsynlighed indenfor de kommende år blive fulgt af lignende stærke konflikter om mange af klodens øvrige ressourcer.

Hvis vi derfor tager udviklings- og bæredygtighedsudfordringen alvorligt, og samtidig tror på en rettighedsbaseret tilgang, betyder det, at Danmark og andre rige lande må anerkende deres ansvar og reelt gøre noget ved deres eget globale fodaftryk for at kunne skabe en bæredygtig udvikling for alle på kloden.

Danmark må arbejde for, at dette ansvar reflekteres tydeligt i de globale forhandlinger frem mod de nye udviklingsmål. Og regeringen må sikre, at den nødvendige omstilling til global bæredygtighed sker i Danmark. Der er nok at tag fat på. For eksempel kunne regeringen sætte gang i arbejdet med den nye nationale bæredygtighedsstrategi, som blev lovet i regeringsgrundlaget.

Et værdigt liv til alle – EU udspil om nye globale udviklingsmål

Af Jan Søndergaard, Greenpeace og Mette Bloch Hansen, Mellempøkeligt Samvirke

EU Kommissionen fremlagde for nylig i en meddelelse "A Decent Life For All" sit første bud på en revision af både 2015-målene og opfølgningen på beslutninger på Rio+20-mødet om grøn økonomi og bæredygtig udvikling.

"[...] helt rigtigt - foreslår EU Kommissionen, at udfordringerne med at udrydde fattigdom og skabe bæredygtig udvikling samles indenfor én overordnet ramme [...]"

EU Kommissionen skal roses for, at give en prisværdig klar status over hvor langt vi nået i forhold til at indfri 2015-målene. Ved for eksempel på den positive side at påpege, at andelen af "absolut fattige" er faldet massivt, men at 1,3 mia. mennesker på jorden stadig lever i ekstrem indkomstfattigdom, og at over 850 mio. mennesker på jorden stadig sulter – hvilket er flere end i 1990.

I meddelelsen fra EU Kommissionen nævnes også, at der er videnskabelige beviser for, at ikke-bæredygtig udnyttelse af naturressourcer er en af de største langsigtede trusler mod menneskeheden. Det påpeges, at mens presset på "jordens tålegrænser" primært forårsages af de 5,7 mia. mennesker i rige lande og i vækstøkonomierne, er det de 70 procent af verdens fattige, der lever i landdistrikter, der for alvor oplever, at deres livsgrundlag trues af presset på naturen.

"Meddelelsen nævner behovet for investeringer [...]. Men stiller kun i udsigt, at EU Kommissionen forventer at give et bud på den problemstilling i midten af 2013"

Modigt – men efter vores opfattelse helt rigtigt - foreslår EU Kommissionen, at udfordringerne med at udrydde fattigdom

og skabe bæredygtig udvikling samles indenfor én overordnet ramme med fælles prioriterede og, modsat 2015-målene, generelt gældende udviklings- og bæredygtigheds mål og målsætninger, der skal sikre alle et værdigt liv senest i 2030.

EU Kommissionens udspil fortjener også ros for at understrege nødvendigheden af, at fokus på fattigdomsudryddelse fastholdes, og at en ligheds- og menneskerettigheds-baseret tilgang for at opnå målene – og som mål i sig selv – er afgørende nødvendig.

Men der er også mangler i EU Kommissionens udspil. Når meddelelsen i sin diskussion om miljømæssig bæredygtighed for eksempel tager direkte afsæt i det videnskabeligt baserede koncept om "planetare tålegrænser", forekommer det ganske ynkeligt, at man kun nævner revisionen af EU's fælles landbrugs- og fiskeripolitik og en vedtagelse af EU's syvende miljøhandlingsprogram, som de tiltag der kan sikre, at EU landene kommer til at holde sig indenfor deres retfærdige andel af det planetare råderum.

Meddelelsen nævner behovet for investeringer, der løber op i trecifrede euro milliard beløb til at finansiere fattigdomsudryddelse og en bæredygtig udvikling i verden. Men stiller kun i udsigt, at EU Kommissionen forventer at give et bud på den problemstilling i midten af 2013. Den afventer vi i spænding.

Oprindelige folks stemmer i post-2015 processen

Af Ida Peters, IWGIA

Hvis den globale udviklingspolitik skal leve op til ønsket om at mindske verdens ulighed, så skal oprindelige folks stemmer høres, og deres rettigheder inkluderes i de nye udviklingsmål.

“Eksklusion fra deltagelse i centrale processer har bidraget yderligere til at marginalisere oprindelige folk, som allerede er ekstremt udsatte.”

Da verden op til årtusindskiftet gik sammen om at formulere et sæt konkrete udviklingsmål var stemmerne fra oprindelige folk fraværende. Manglende anerkendelse og inddragelse har præget oprindelige folks bidrag til Millennium Deklarationen og de efterfølgende udviklingsmål (MDGerne). Eksklusion fra deltagelse i centrale processer har bidraget yderligere til at marginalisere oprindelige folk, som allerede er ekstremt udsatte.

Oprindelige folk står over for systematisk diskrimination og udelukkelse fra politisk og økonomisk deltagelse, de er overrepræsenteret blandt verdens fattigste, de fordrives af krige og miljøkatastrofer, og nogle får frataget deres forfædres jord og naturressourcer. Problematikker som disse er med til at true oprindelige folks mulighed for at overleve, både fysisk og kulturelt.

“Hvis man derimod [...] ikke inddrager oprindelige folk [...] i post-2015 processen risikerer man endnu engang, at udelukke de allermest udsatte og sårbare [...]”

Post-2015 processen og samtidig etableringen af nye bæredygtige udviklingsmål (SDGerne), er en mulighed for at styrke oprindelige folks rettigheder og livsvilkår, og derved skabe større lighed blandt verdens befolkningsgrupper.

Hvis man derimod, som tidligere, ikke inddrager oprindelige folk og sikrer deres medbestemmelse i post-2015 processen

risikerer man endnu engang, at udelukke de allermest udsatte og sårbare fra at nyde godt af globale fremskridt.

I post-2015 processen er en online-diskussion, om ulighed og oprindelige folk, blevet afholdt med UNICEF og Sekretariatet for Det Permanente Forum for Oprindelige Folk (SPFII) som moderatorer. Nøglebudskabet fra konsultationen er, at man ud fra en menneskerettighedsbaseret tilgang til udvikling må tage højde for spørgsmål om lighed og bæredygtighed, og at man bør anvende et koncept om udvikling hvor kultur og identitet er inkluderet. I forbindelse med konsultationen er syv kerneprioriteter for post-2015 processen blevet formuleret:

1. Anerkendelse af oprindelige folk på nationalt og internationalt plan;
2. Anerkendelse af oprindelige folks kollektive rettigheder, navnlig retten til jord, territorier og naturressourcer;
3. Vedtagelse af interkulturelle- og kulturelfølsomme politikker på nationalt plan, især inden for uddannelse og sundhed;
4. Prioritering af de særlige forhold og behov hos oprindelige kvinder, børn, unge og oprindelige folk med handicap;
5. Anerkendelse af kulturen som den 4. 'søjle' for bæredygtig udvikling, og inddragelse af oprindelige folks syn på udvikling med kultur og identitet;
6. Vedtagelse af retten til fri, forudgående og informeret samtykke i alle spørgsmål vedrørende oprindelige folk;
7. Etablering af partnerskaber for udviklingsspørgsmål vedrørende oprindelig folk.

Post 2015 panel sætter fokus på bæredygtig udvikling for alle

Mette Bloch Hansen, Policy Officer, Mellemlfolkeligt Samvirke

Det netop afholdte High Level Panel møde på Bali var det tredje store High Level Panel møde før panelets rapport om afløserne til de nuværende 2015 mål færdiggøres forud for FN's general forsamling til september 2013. Det vigtigste emne på Bali mødet var midler til realisering af nye mål og globale partnerskaber i den forbindelse. Vigtige emner da det er alment kendt, at der er brug for finansieringsmæssig nytænkning for at nå udviklingsmålene.

"[...] her blev spørgsmålet om progressiv og retfærdig beskatning markeret som et centralt element i drøftelserne."

Det internationale civilsamfund mødtes i Bonn umiddelbart før mødet på Bali. I Bonn blev det hidtil mest omfattende positionspapir fra civilsamfundet vedtaget.

Det såkaldte 'røde flag' dokument fremhæver de mest kritiske aspekter af post-2015 forhandlingerne. Spørgsmålet om finansiering var det vigtigste, og her blev spørgsmålet om progressiv og retfærdig beskatning markeret som et centralt element i drøftelserne. Også High Level Panel erklæringen fra Bali, refererer til behovet for tilstrækkelig, stabil og forudsigelig finansiering, der vil kræve *"internationale, regionale og nationale finansielle forpligtelser, øge den indenlandske mobilisering af ressourcer, og skabe flere supplerende og innovative finansieringskilder samt sikre, at det vil være kapacitet til reguleringen og*

eliminering af skattely og illegale pengestrømme".

Desværre indeholder teksten intet om kvinders rettigheder, hverken hvad kvinders sårbarhed i forhold til makroøkonomiske politikker eller behovet for at stille flere midler til rådighed.

"Der er behov for et globalt paradigmeskift og et fornyet globalt partnerskab om de bredere rammebetingelser for bæredygtig udvikling."

Lighed og kvinders rettigheder og ligestilling er afgørende for fattigdomsbekæmpelse og er central for bæredygtig udvikling og bør være i fokus i de kommende post-2015 forhandlinger.

Danmark spiller en særlig rolle i at fastholde et højt ambitions niveau for globale mål for bæredygtig udvikling efter 2015 og sikre, at udryddelse af fattigdom og opgør med ulighed står centralt. Der er behov for et globalt paradigmeskift og et fornyet globalt partnerskab om de bredere rammebetingelser for bæredygtig udvikling. Risikoen er, at denne diskussion drukner i særinteresser, og at de nye målsætninger bliver defineret af laveste fællesnævner. Det verden har brug for, at globale mål for bæredygtig udvikling, bliver et reelt transformativt instrument, som fokuserer på drivkræfter for forandring og bruger dem til at ændre den globale udvikling og sikre et værdigt liv for alle samt en bæredygtig fremtid.

Globale partnerskaber og post-2015

Af Christine Jacobsen Mulvad, 92-gruppen

I marts i år havde det internationale civilsamfund mulighed for at se hinanden i øjnene, og diskutere proces og nye udviklingsmål efter 2015 til en konference i Bonn. Repræsentanter fra hele verden var samlet for at diskutere post-2015 temaer og proces samt høre forskellige indlæg af eksperter og repræsentanter fra FN. Udover at være en chance for at mødes fra forskellige himmelstrøg og diskutere vigtigheden af nye globale mål, blev der ved konferencen diskuteret hovedemnet ved High Level Panel mødet på Bali senere på måneden - Globale partnerskaber. Netop dette tema vækkede en større bekymring og diskussion i forbindelse med udviklingen af post-2015 dagsorden.

“[...] der er stor bekymring over, at der er begrænset fokus på rammebetingelser og virksomheders ansvar, når der bliver diskuteret globale partnerskaber.”

Fordi selvom at alle er bekendt med, at der er brug for at kigge på nye muligheder for at skaffe midler og finansiering, er der stor bekymring over, er der er begrænset fokus på rammebetingelser og virksomheders samfundsansvar, når der bliver diskuteret globale partnerskaber.

Bekymringen er baseret på, at finansielle institutioner, investorer og internationale virksomheders investeringer i nye post-2015 mål ikke nødvendigvis indtænker vigtigheden af at overholde menneskerettigheder og miljøregler. Og hvis der ikke bliver tænkt i rammebetingelser i forhold til globale partnerskaber, er det usikkert, hvilken en udvikling disse globale partnerskaber vil fremme.

Denne diskussion og bekymring blev yderligere tilspidset da Homi Kharas, hovedforfatter på MDG High Level panel rapporten, ytrede flere holdninger om, hvordan civilsamfundet skulle forholde sig positivt til globale partnerskaber og private virksomheder ved et oplæg til konferencen. Disse holdninger blev mødt med undren og frustration af de deltagende civilsamfundsrepræsentanter. Konferencen endte derfor bl.a. med en formulering af et 'rødt flags dokument' om civilsamfundsorganisationernes bekymringer, der blev afleveret til mødet i Bali og inddraget i diskussionerne. På trods af dette fortsætter diskussionen om, hvordan globale partnerskaber skal inddrages i nye mål efter 2015 uden nok fokus på rammebetingelser eller ansvar.

Danmarks grønne bistandsstrategi

Af Mattias Söderberg, Folkekirkens Nødhjælp

Som opfølgning på den nye strategi for den danske udviklingsbistand, "Retten til et bedre liv", er arbejdet med at udvikle delstrategier i fuld gang. Med regeringens

store fokus på klima og miljø er der naturligvis også en grøn strategi: "Naturressourcer, energi og klima". Logikken for strategien er tydelig.

Udvikling skal skabes gennem grøn vækst. Men vækst bliver først bæredygtig, når vækst i produktion ikke medfører vækst i udslip og negative indvirkninger på vores fælles naturressourcer. Når der lægges op til tæt samarbejde med erhvervslivet, er det uklart, hvor vigtigt ”grøn” bliver i forhold til ”vækst”. Vil man sige nej til projekter, der nedsætter CO2-udslip, men som stadigvæk ikke er bæredygtige? Vil man for eksempel støtte effektiv kul-baseret energi eller kun gå efter vedvarende alternativer?

”Tanken er, at den grønne vækst skal skabe bedre forhold for de fattigste. Spørgsmålet er dog, hvordan det mål sikres.”

Den nye danske udviklingspolitik har et stort rettighedsfokus. Det er godt - og det skal have ros. Men med rettigheder kommer også ansvar, og når vi taler om grøn vækst, ligger en stor del af ansvaret i de rige lande.

Vores forbrug og måde at leve på bidrager til problemer i u-landene. En Danida stra-

tegi skal naturligvis have fokus på u-lande. Men det vil være smukt at anerkende, at der er en forbindelse, og at Danmark må tage sit ansvar gennem supplerende initiativer.

“Vil man for eksempel prioritere energiinvesteringer i byerne til fordel for erhvervslivet eller off-grid løsninger på landet, hvor effekten på fattigdommen vil blive større?”

Tanken er, at den grønne vækst skal skabe bedre forhold for de fattigste. Spørgsmålet er dog, hvordan det mål sikres. Vil man for eksempel prioritere energiinvesteringer i byerne til fordel for erhvervslivet eller off-grid løsninger på landet, hvor effekten på fattigdommen vil blive større?

Det er meget positivt, at Danmark nu får en grøn strategi for udviklingsbistand, og den skal nok levere mange konkrete resultater. Men det er vigtigt, at resultaterne skaber bæredygtig udvikling - og udvikling for de fattigste.

CAP is still crap: EU's folkevalgte tog ikke ansvar for verdens fattige

Af Nils Brøgger Jakobsen, leder af kampagne- og politikafdelingen i Mellemfolkeligt Samvirke

Europaparlamentet har for første gang haft mulighed for at stemme om EU's landbrugspolitik. Parlamentet er kendt for at være mere kritisk i forhold til EU's landbrugspolitik end både Kommissionen og Rådet i EU. Parlamentet har ved flere lejligheder argumenteret for, at EU's landbrugspolitik ikke må skade verdens fattige i udviklingslandene.

”Mellemfolkeligt Samvirke har senest dokumenteret konsekvenserne af EU's landbrugspolitik i forhold til fattige mælkebønder i Bangladesh.”

Onsdag den 13. marts havde parlamentet mulighed for at sætte handling bag ordene, da parlamentet skulle stemme om vilkårene

for EU's landbrugspolitik over de næste syv år. På plenarsamlingen kunne parlamentet stemme en række ændringsforslag igennem, som ville give håb for, at udviklingslandene frem over ikke ville opleve samme unfair konkurrence fra europæiske bønder, som tilfældet er i dag.

Resultatet blev dog desværre en meget stor skuffelse, og de folkevalgte i EU formåede ikke at sætte handling bag ordene. EU's landbrugspolitik ser ud til, i meget store træk, at kunne fortsætte som hidtil og fortsat have fatalt negative konsekvenser for verdens fattige i udviklingslandene.

Mellemfolkeligt Samvirke har senest dokumenteret konsekvenserne af EU's

landbrugspolitik i forhold til fattige mælkebønder i Bangladesh. Desværre er der med den fremlagte landbrugspolitik ikke noget som tyder på, at eksempler som disse i fremtiden vil blive færre.

Til trods for at forslaget til EU's kommende landbrugspolitik er blevet bedre, siden det for første gang blev fremlagt i 2010, sender afstemningen i Europaparlamentet et sørgeligt signal om, at EU ikke har lært meget af de globale kriser hvad angår økonomi, klima og fødevarer. EU vil hellere lukke sig om sig selv end tage globaliseringen alvorligt og bidrage til håndtering af de problemer som EU, men i særdeleshed verdens fattige, står overfor.

Det er dybt kritisabelt, at parlamentet ikke melder klart ud i forhold til en komplet udfasning af EU's handelsforvidende eksportstøtteordninger. Ligeledes er det beklageligt, at EU ikke laver en mekanisme, som sikrer, at konsekvenserne af EU's

landbrugspolitik løbende revideres i forhold til udviklingslandene.

“Håbet om en ny og fremsynet europæisk landbrugspolitik er dog efterhånden forsvindende lille.”

Resultatet af afstemning på Europa-parlamentets plenarsamling udgør parlamentets forhandlingsposition til de videre forhandlinger med Kommissionen og Rådet. Planen er at vedtage den nye reform under det irske formandskab, som slutter til sommer. Håbet om en ny og fremsynet europæisk landbrugspolitik er dog efterhånden forsvindende lille. 870. mio. sulter – EU sider med en vigtig nøgle til at løse dette altoverskyggende problem. Det er ikke løsningen fortsat at bruge ca. 50 mia. EUR om året, på at fortsætte EU handelsforvidende landbrugspolitik.

Seksuelle rettigheder igen knasten i FN-forhandlinger

Af Mette Kirstine Schmidt, Sex & Samfund

Før påske blev et større slag udkæmpet i FN regi, da årets ”Commission on the Status of Women” (CSW) med temaet “*Vold mod Kvinder*” blev forhandlet. Som ofte set i FN regi de sidste par år, var det primært spørgsmålet om seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (SRSR), der fik bølgerne til at gå højt.

“Mens kvinders betydning for bæredygtig udvikling forekommer mere anerkendt end tidligere, er modstanden mod kvindens ret til at kunne bestemme over egen krop, stærkere end længe set”

SRSR betyder grundlæggende, at alle har retten til at bestemme, hvor mange børn de vil have, hvornår de vil have dem og med hvem. Alle har også ret til at have et sundt sexliv og udleve sin seksualitet uden risiko

for diskrimination, sygdom eller overgreb. Dette er selvsagt meget vigtige rettigheder i forhold til bekæmpelse af vold mod kvinder, ikke mindst seksuel vold. Desværre er det ikke alle lande, der er enige i dette. I hvad der forekom som koordinerede angreb fra særligt Rusland, Iran, Irak, Pakistan, Egypten samt Vatikanstaten – ”den uhellige alliance”, som de bliver kaldt – blev det til CSW konferencen nærmest antydet, at vold mod kvinder hører under familiens/ ægteskabets sfære. Alle tiltag om reproduktive rettigheder blev derfor også systematisk forsøgt manet i jorden.

Efter lang debat blev en kompromis-tekst vedtaget. Der var lidt tilbagegang omkring de reproduktive rettigheder, men gode beslutninger om vigtige ting som adgang til nødprævention og abort, seksuelle og

reproduktive sundhedsydelse og retsfulfølgelse af voldsudøvere. Alt sammen fremskridt, som, i det omfang det bliver implementeret, vil betyde fremskridt for bekæmpelse af vold mod kvinder. Så slaget om CSW endte altså relativt godt. Men kampen er langt fra slut, og der er grund til bekymring frem mod 2015, når de nye globale udviklingsmål forhåbentlig er på plads. Mens kvinders betydning for bæredygtig udvikling forekommer mere anerkendt end tidligere, er modstanden mod kvindens ret til at kunne bestemme over egen krop, stærkere end længe set. Og uden

SRSR er man nærmest lige vidt i forhold til at skabe bæredygtig udvikling: Hvis en kvinde dør af at være blevet gravid, får langt flere børn, end hun gerne ville have, eller hvis hun lever ubehandlet med en seksuel overført sygdom, er det indlysende, at hendes mulighed for at udleve sit livspotentiale, til glæde for sig selv og det samfund hvori hun lever, undermineres. Samtidig har det enorme konsekvenser for muligheden for at skabe bæredygtig udvikling, og derfor må vi ikke miste fokus på disse rettigheder nu.

Klima-fronterne trækkes op

Af Mattias Söderberg, Folkekirkens Nødhjælp

Det var ikke bare NGOerne, der var skuffede over de manglende ambitioner ved sidste års klimatopmøde i Doha. De fleste u-lande var også skuffede, og når de ser tilbage, er der nok mange, der ærgrer sig over formandens hurtige afslutning af mødet.

”Mødet i Bonn kan stadig blive en succes. Og det ventede sammenstød kan undgås. Men hvis det skal ske, er der behov for øget handling [..]”

Nu er det snart tid til forhandlinger igen. I slutningen af april mødes landene i Bonn, og fronterne er ved at blive trukket op. Gruppen af ”likeminded” lande (en række af de mere radikale lande) er kommet med en udtalelse, som understreger, at de ikke er tilfredse med den klimadagsorden, der blev vedtaget i Doha. De vil have en bredere debat, som giver bedre plads til flere af deres hovedtemaer. Rusland og en række af de andre østeuropæiske og centralasiatiske lande blev også skuffede. I Doha prøvede de, uden held, at trække ambitionerne for Kyoto Protokollen endnu længere ned. Heldigvis lykkedes det dem ikke, men nu er

der stor risiko for, at de tager nye initiativer for at spænde ben for forhandlingerne. Mødet i Bonn kan stadig blive en succes. Og det ventede sammenstød kan undgås. Men hvis det skal ske, er der behov for øget handling i de kommende uger. Landene må tage hul på diskussionen ved bilaterale møder, så nogle af de største knuder måske kan løses inden forhandlingerne begynder.

”Den globale temperatur bliver ved med at stige, og effekterne af klimaforandringerne bliver stadig tydeligere.”

Konstruktive og ambitiøse meldinger fra lande op til mødet vil også hjælpe. Kan EU for eksempel anerkende, at der er behov for øget engagement? Eller kan mødet mellem nogle af verdens største lande (Major Economies Forum) i april måske tage initiativer, der sætter en konstruktiv dagsorden i Bonn? Den globale temperatur bliver ved med at stige, og effekterne af klimaforandringerne bliver stadig tydeligere.

Der er brug for handling, og derfor må hver eneste mulighed for klimaforhandlinger

levere resultat. Et sammenstød og tidskrævende diskussioner om agendaen vil være spild af tid - og en kæmpe skuffelse.

EU vender det blinde øje til i debatten om biobrændstof

Af Nils Brøgger Jakobsen, leder af kampagne- og politikafdelingen i Mellempøkeligt Samvirke.

27. marts præsenterede EU kommissionen den ventede evaluering af de sociale konsekvenser af EU's biobrændstof politik. Til trods for at rapporten var 4 måneder forsinket og fylder mere end 400 sider, må rapporten siges at være yderst mangelfuld. Derfor er det desværre heller ikke overraskende, at rapporten overordnet konkluderer, at EU's biobrændstof politik ikke har nævneværdig betydning i forhold til overtagelse af jord udenfor EU og betydning i forhold til de globalt stigende fødevarerpriser. På baggrund af rapporten fastslår EU, at der ikke er grundlag for at ændre EU's biobrændstof politik. Det er vigtigt her at bemærke, at rapporten kun kigger på konsekvenserne af EU's biobrændstof politik frem til 2010, hvilket er et meget kort tidsperspektiv, da VE direktivet blev vedtaget i 2009. Rapporten ser ikke på, hvad konsekvenserne vil være, når VE direktivet er implementeret i 2020.

“Rapporten er således ikke kun skidt nyt for verdens fattige men også for Danmark, som presser på for, at loftet af biobrændstof baseret på fødevarer sænkes til 4%.”

Rapporten kommer på et meget afgørende tidspunkt, da der netop nu foregår forhandlinger om det reformforslag, som kommissionen inkl. den danske klimakommissær Connie Hedegaard har fremlagt. Her foreslås det blandt andet, at der max må bruges 5% biobrændstof baseret på fødevarer til at implementere

målet om 10% vedvarende energi i transportsektoren i 2020. Dette loft er under kraftige angreb fra medlemslandene, og via den udgivne rapport har disse lande desværre fået styrket deres sag. Rapporten er således ikke kun skidt nyt for verdens fattige men også for Danmark, som presser på for, at loftet af biobrændstof baseret på fødevarer sænkes til 4%.

“Man behøver altså ikke kigge særligt grundigt for at finde sociale konsekvenser af EU's biobrændstof politik i udviklingslandene.”

Samtidig med lancering af kommissionen rapport lancerede Mellempøkeligt Samvirkes internationale netværk, ActionAid rapporten ”Adding fuel to the Flame”. Rapporten dokumenterer, at europæiske virksomheder siden vedtagelse af VE direktivet har overtaget jordområder svarende til 1,5 gange Danmark areal i udviklingslandene med det formål at producere biobrændstof. Desuden præsenterer rapporten beregninger som viser, at for eksempel 30% af den globale sukkerproduktion i 2020 vil blive brugt til produktion af biobrændstof.

Man behøver altså ikke kigge særligt grundigt for at finde sociale konsekvenser af EU's biobrændstof politik i udviklingslandene. Hvis man ikke vil se realiteterne i øjnene og vender det blinde øje til, er det dog klart, at konklusionen bliver en anden.

Dansk klimafinansiering negligerer civilsamfundet

Peter With, Programkoordinator, Southern Voices on Climate Change, CARE

Folkelige bevægelser og civilsamfundets klimaforkæmpere spiller en afgørende rolle for at sætte klimaet på den politiske dagsorden i udviklingslandene. Ikke mindst for at give en stærkere stemme til de mest udsatte grupper, der rammes af et klima i forandring. Men kun en forsvindende lille del, nemlig ca. 2% af Danmarks klimafinansiering, afsættes til at støtte civilsamfundet.

“Det er derfor uforståeligt, at klimapuljen ikke støtter civilsamfundet på samme niveau som den øvrige udviklingsbistand.”

Det står i skarp kontrast til de mere end 15%, som går til civilsamfund i Danmarks almindelige udviklingsbistand. Også den ny rettighedsbaserede udviklingsstrategi *“Retten til et bedre liv”* understreger, at grøn vækst og omstilling kun lykkes, hvis der er en åben og inklusiv dialog mellem borgere, civilsamfund, erhvervsliv og myndigheder: *“Vi vil støtte civilsamfundet, så de kan påvirke erhvervsliv, myndigheder og politikere til at indgå i dialogen om grøn vækst”*, lyder det. Men i den danske klimafinansiering er den ny strategi er tilsyneladende ikke slået

igennem: Af klimapuljens 500 mio. kr. afsættes der som sagt blot 10 mio. kr. dvs. 2% til civilsamfund.

Mellem 2009 og 2012 er klimapuljens støtte til civilsamfund gået til blot to programmer: Det relativt store *“Southern Voices on Climate Change”* der støtter ca. 20 netværk af klimaforkæmpere i ulande gennem fire af 92-gruppens medlemsorganisationer. I det andet program samarbejder IWGIA med indfødte folks organisationer for at påvirke klimaindsatser lokalt og internationalt. De gode erfaringer herfra med at styrke og motivere klimakampen i Syd nedefra, bør udvides; for at fremme grønne og ikke-fossile løsninger i udviklingslandene, er der behov for en meget bredere indsats med inddragelse af flere organisationer og netværk i Syd.

Det er derfor uforståeligt, at klimapuljen ikke støtter civilsamfundet på samme niveau som den øvrige udviklingsbistand. I forberedelserne af finansloven for 2014 vil det være oplagt at udviklings- og klimaministrene benytter lejligheden til at støtte et bredere engagement fra civilsamfundet i klimakampen i Syd.

Regeringen blåstempler Verdensbankens nye privatiseringstogt

Mads C. Barbesgaard, aktivist i Afrika Kontakt

Der var pomp og pagt til Rio+20, da Verdensbanken (VB) præsenterede sit 'Global Partnership for Oceans' (GPO) – et partnerskab af virksomheder, regeringer og

miljøorganisationer, der agiterer for privatisering af havets ressourcer som løsningen på de globale problemer i havmiljøet.

Til VBs kommende forårsmøde er GPOen endnu en gang på dagsordenen, og Afrika Kontakt har i den forbindelse en klar besked til regeringen: drop støtten til GPOen og privatisering af havene!

GPOen er et initiativ, der, ifølge hjemmesiden, én gang for alle skal gøre op med de miljømæssige såvel som de økonomiske problemer i verdens fiskeri. Samtidigt skal programmet sikre, at fiskerisektoren spiller en afgørende rolle i at bekæmpe fattigdom og sikre økonomisk vækst, særligt i det Globale Syd. Dette lyder jo ganske tilforladeligt og derfor har en række stater (herunder Danmark) og miljøorganisationer, fluks givet støtte til dette seneste skud på 'grøn vækst'-stammen.

“I samtlige lande hvor modellen er introduceret, har det medført omfattende koncentration af ressourcen på få hænder og katastrofale tab af arbejdspladser [...]”

The World Forum of Fisher Peoples (WFFP), der repræsenterer over 10 millioner mennesker i 30 lande, har imidlertid for nyligt i et 'opråb til regeringer verden over' tilkendegivet, at der er grund til bekymring. Nærlæser man GPO dokumenterne, fremgår det nemlig, at der er

en helt klar ideologisk undertone for programmet, nemlig, at den eneste vej frem for den globale fiskeriforvaltning er privatisering og markedsliggørelse af havets ressourcer.

“I solidaritet med WFFP opfordrer vi til, at den danske regering trækker sin støtte til GPO-programmet [...]”

Som WFFP klargør gennem en række landeeksempler, har denne markedsbaseret forvaltningsmodel en klar socioøkonomisk slagside. I samtlige lande hvor modellen er introduceret, har det medført omfattende koncentration af ressourcen på få hænder og katastrofale tab af arbejdspladser – specielt for kystfiskerne. I det Globale Syd kan denne model få katastrofale konsekvenser for de mere end 100 millioner kystfiskere, hvis eksistensgrundlag afhænger af adgang til havet og dets ressourcer.

Det er derfor med stor bekymring, at Afrika Kontakt kan konstatere, at regeringen, gennem Nordisk Ministerråd, har tilsluttet sig GPO-programmet. I solidaritet med WFFP opfordrer vi til, at den danske regering trækker sin støtte til GPO-programmet og i stedet støtter op om igangværende og langt mere demokratiske processer i FN-regi.

ARRANGEMENTER

20. april kl.17 -22

Cafe Mellemrummet Ravnsborggade 11

Det Nørrebroske forår - 48 timers festival 2013

Nørrebros grønne organisationer inviterer til en festlig og informativ dag om jordtyveri og biobrændstof arrangeret af Mellemfolkeligt Samvirke, Noah, Den Økologiske Produktionsskole. Se mere på: www.ms.dk/kalender/det-noerrebroske-foraar

2. maj 2013 kl. 17-19

Medborgerhuset Danasvej 30 B,
Frederiksberg

Debat: Stop madbenzin – mad skal i maver

Oplæg til debat ved. Chef for kampagne- og politikafdelingen i Mellemfolkeligt Samvirke, Nils Brøgger Jakobsen. Når du som billist tanker din bil, har du ikke noget valg - din bil bliver tanket af brændstof som delvist er lavet af fødevarer. Det synes Mellemfolkeligt er grotesk, når vi lever i en verden hvor 870 mio. sulter og hvor fattige får frataget deres jord til brug af afgrøder til såkaldt madbenzin.

16. maj fra kl.13

Afslutningsetape på Tour de Future: Stop Madbenzin - mad skal i maver

kl. 13.00

Den røde plads på Nørrebro: Vi varmer op! Kom og pimp din cykel i det mobile cykelværksted.

kl. 14.00

Vi cykler! I karavane rundt i byen kræver vi med samlet stemme ansvarlighed fra politikerne: Stop Madbenzin!

kl. 16.00

Urban Picnic – på Christiansborg Slotsplads - Græsplæne, grillede majs, lærerige taler og lækker livemusik.

Talere: Klima, Energi- og bygningsminister, Martin Lidegaard

Frank Jensen, Overborgmester i København, Trine Pertou Mach, Forkvinde i Mellemfolkeligt Samvirke og flere andre.

Læs mere på: tourdefuture.dk

2. tirsdag i måneden kl.17-19

En cafe i København

Green Drinks København

I over 300 byer verden over mødes folk med interesse for miljø til en månedlig uformel komsammen kaldet Green Drinks. Hensigten er at skabe netværk på tværs af NGO'er, industri, universiteter og andre med interesse for miljø, bæredygtighed og CSR.

For mere information: www.greendrinks.org

Pris: Gratis, men tilmelding modtages gerne på: greendrinks.cph@gmail.com

Yderligere oplysninger: kontakt Anders Knudsen på 22 39 01 03

Øko-kalenderen på Øko-info

Nyt om grønne og økologisk arrangementer fra hele landet www.eco-info.dk

Redaktion

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af Troels Dam Christensen og Christine Jacobsen Mulvad, 92-gruppen. Tidligere numre kan ses på www.92grp.dk. Ønsker du at til- eller afmeld nyhedsbrevet, send en email til: 92-gruppens_nyhedsbrev@92grp.dk

92-gruppen

c/o Care Danmark
Jemtelandsgade 1
2300 København S.
T 35 24 50 90
E 92grp@92grp.dk